Р Е Ш Е Н И Е
№ 41758

гр. София, 27.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 80 състав,** в публично заседание на 01.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **11012** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 64, ал. 4 и чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ).

Образувано е по молба от 16.06.2026 г., подадена от жалбоподателя Столична община, представлявана от кмета В. А. Т., чрез процесуалния представител адвокат С. Ц. Д. от Еднолично адвокатско дружество „Д. и партньори“, за допълване по реда на чл. 176 АПК и евентуално за поправка на очевидна фактическа грешка по реда на чл. 175 АПК на Решение № 16553 от 29.04.2026 г., постановено по настоящото административно дело № 11012/2025 г. по описа на Административен съд – София-град, III отделение, 80 състав.

В молбата се поддържа, че с първоначалната жалба, въз основа на която е образувано съдебното производство, Столична община е оспорила както Решение от 12.09.2025 г. за резултата от приключилия процес на верификация по искане за окончателно плащане № 8/17.05.2024 г., така и Уведомление от 12.09.2025 г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда 2014–2020 г.“ (УО на ОПОС) за извършени финансови корекции по чл. 75 ЗУСЕФСУ във всички негови части. Изтъква се, че в мотивите към Решение № 16553 от 29.04.2026 г. съдът е изследвал и приел незаконосъобразността и на двата оспорени акта (включително допуснатото извършване на корекции и прихващания без надлежен акт за установяване на публично държавно вземане), но в диспозитива на съдебното решение е постановена единствено отмяна на Решението за резултата от верификацията и връщане на преписката, без изрично произнасяне по оспореното Уведомление от 12.09.2025 г. Наред с това се

моли за прецизиране на датата на оспорения акт за верификация, която според представените оригинали на административната преписка е 12.09.2025 г. (вместо първоначално посочената в жалбата дата 15.09.2025 г.). На тези основания молителят иска съдът да допълни решението си, като постанови изричен диспозитив за отмяна на Уведомление от 12.09.2025 г. за извършени финансови корекции по чл. 75 ЗУСЕФСУ и връщане на преписката за ново произнасяне и по него.

Препис от молбата за допълване е връчен на насрещната страна – Ръководителя на УО на ОПОС, на 06.07.2026г., като в законоустановения 7-дневен срок по чл. 176, ал. 2 АПК не е постъпил писмен отговор от ответника.

Съдът намира, че молбата за допълване на решението е процесуално допустима. Подадена е от надлежна страна в производството, имаща правен интерес от пълно произнасяне по целия заявен с жалбата предмет на оспорване, и в срока по чл. 176, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, молбата за допълване на решението е основателна по следните съображения:

Производството по адм. дело № 11012/2025 г. е образувано по жалба с вх. № 2372/30.09.2025 г. по описа на АССГ, подадена от Столична община. От съдържанието на жалбата безспорно се установява, че предмет на съдебното оспорване са били два административни акта на Ръководителя на УО на ОПОС: 1) Решение от 12.09.2025 г. (посочено от жалбоподателя според придружителното писмо като такова от 15.09.2025 г.) за резултата от приключилия процес на верификация по искане за окончателно плащане № 8/17.05.2024 г. по АДБФП № BG16M10P002-1.020-0001-C01; и 2) Уведомление от 12.09.2025 г. (рег. № 08-00-1186/12.09.2025 г.) на Ръководителя на УО на ОПОС, с което на основание чл. 75, ал. 1 ЗУСЕФСУ са извършени финансови корекции и са намалени допустимите разходи по посоченото искане за плащане в размер общо на 19 788,20 лв. (равностойност на 10 117,55 евро) от безвъзмездната финансова помощ (БФП) и с 9 028,17 лв. (равностойност на 4 616,03 евро) от собствено финансиране, или общо намаление в размер на 28 816,37 лв. (равностойност на 14 733,58 евро). Петитумът на жалбата съдържа изрично искане за отмяна на Уведомлението по чл. 75 ЗУСЕФСУ във всички негови части и за връщане на административната преписка за ново произнасяне.

С постановеното по делото основно Решение № 16553 от 29.04.2026 г. съдът е разгледал правния спор в неговата цялост. В мотивите на съдебния акт изрично е прието, че правната защита на средствата от европейските фондове се осъществява чрез два отделни правни инструмента – верификация на разходите (чл. 60 – чл. 68 ЗУСЕФСУ) и финансови корекции (чл. 70 – чл. 75 ЗУСЕФСУ). Съдът е констатирал съществена незаконосъобразност в процедирането на Управляващия орган, изразяваща се в недопустимо смесване на самостоятелни правни и фактически основания при формиране на административната воля – извършване на корекции на вече верифицирани междинни плащания и прихващане на суми за финансови корекции в рамките на приключването на окончателното плащане, без за това да е издаден и влязъл в сила индивидуален административен акт за установяване на публично държавно вземане по реда на чл. 166, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 62 от Закона за публичните финанси и чл. 35, ал. 2 и чл. 43, ал. 4 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. на министъра на финансите. На тази основа съдът е стигнал до категоричния правен извод, че извършените корекции и прихващания, обективирани в актовете на органа, са незаконосъобразни

и подлежат на отмяна, ведно с връщане на преписката за ново произнасяне при спазване на указанията на съда.

Независимо от така формираната и изложена в мотивите решаваща воля, в диспозитива на Решение № 16553 от 29.04.2026 г. съдът се е произнесъл изрично единствено относно отмяната на Решението от 12.09.2025 г. (посочено с дата 15.09.2025 г.) за резултата от верификацията и връщането на преписката по него, като е пропуснал да формулира самостоятелен диспозитив относно оспореното Уведомление от 12.09.2025 г. по чл. 75 ЗУСЕФСУ.

Съгласно чл. 176, ал. 1 АПК, когато съдът не се е произнесъл по цялото оспорване, с което е сезиран, той постановява допълнително решение. В настоящия случай е налице класическа хипотеза на непълнота на постановения съдебен акт – липса на изрично съдебно разпореждане в диспозитива по отношение на част от оспорения предмет, с който съдът е бил редовно сезиран с първоначалната жалба. Доколкото материалноправното волеизявление за налагане и извършване на финансовите корекции по окончателното искане за плащане в размер общо на 28 816,37 лв. (14 733,58 евро) се съдържа и в оспореното Уведомление от 12.09.2025 г., а неговата незаконосъобразност е изрично мотивирана в съдебното решение, съдът дължи постановяване на допълнително решение, с което да попълни липсващия диспозитив чрез отмяна на Уведомлението от 12.09.2025 г. и връщане на административната преписка на УО на ОПОС за ново произнасяне и в тази част.

По отношение на направеното искане за прецизиране на датата на актовете от 15.09.2025 г. на 12.09.2025 г. следва да се посочи, че от приложените по административната преписка надлежни електронни документи и регистрационни данни на МОСВ се установява, че както Решението за резултата от верификацията, така и Уведомлението по чл. 75 ЗУСЕФСУ носят дата 12.09.2025 г. (рег. № 08-00-1186/12.09.2025 г.), като първоначалното им обозначаване като актове от 15.09.2025 г. е възпроизвело датата на съобщителното писмо до бенефициента. С оглед на това, в диспозитива на настоящото допълнително решение актът се индивидуализира с действителната му дата на издаване – 12.09.2025 г.

Във връзка с висящото касационно производство пред Върховния административен съд по подадена касационна жалба срещу Решение № 16553 от 29.04.2026 г., съдът констатира, че съгласно константната съдебна практика на ВАС наличието на непълнота на първоинстанционното решение представлява процесуална пречка за цялостното упражняване на касационния контрол, която подлежи на първоначално отстраняване именно от постановилия акта първоинстанционен съд по реда на чл. 176 АПК. Настоящото допълнително решение се явява неразделна част от първоначалното съдебно решение, като съгласно чл. 176, ал. 2 АПК същото подлежи на касационно обжалване по реда и в сроковете, приложими за първоначалното решение, след което делото ведно с постъпилите жалби следва да се администрира пред касационната инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 176 във връзка с чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 80 състав,

РЕШИ:

ДОПЪЛВА Решение № 16553 от 29.04.2026 г., постановено по административно дело №

20257010711012 / 2025 г. по описа на Административен съд – София-град, III отделение, 80 състав, като ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ по жалбата на Столична община, представлявана от В. А. Т. – кмет, действащ чрез процесуален представител адвокат С. Д., Уведомление от 12.09.2025 г. (рег. № 08-00-1186/12.09.2025 г.) на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда 2014–2020 г.“ за извършване на финансови корекции по чл. 75, ал. 1 от ЗУСЕФСУ по искане за окончателно плащане № 8/17.05.2024 г. по АДБФП № BG16M10P002-1.020-0001 „Изграждане на ВиК инфраструктура в Столична община“, с което са намалени допустимите разходи по искането за плащане в размер на 19 788,20 лв. (деветнадесет хиляди седемстотин осемдесет и осем лева и двадесет стотинки), с левова равностойност от 10 117,55 евро (десет хиляди сто и седемнадесет евро и петдесет и пет цента) от безвъзмездната финансова помощ (БФП), и в размер на 9 028,17 лв. (девет хиляди двадесет и осем лева и седемнадесет стотинки), с левова равностойност от 4 616,03 евро (четири хиляди шестстотин и шестнадесет евро и три цента) от собствено финансиране.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на административния орган – Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Околна среда 2014–2020 г.“, за ново произнасяне и по оспореното Уведомление от 12.09.2025 г. за извършени финансови корекции по искане за окончателно плащане № 8/17.05.2024 г., при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на Решение № 16553 от 29.04.2026 г. по адм. дело № 11012/2025 г. по описа на Административен съд – София-град.

В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ Решение № 16553 от 29.04.2026 г. остава непроменено.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните по реда на чл. 176, ал. 2 във връзка с чл. 211, ал. 1 от АПК.